

MOTIEVEN KORANVERBOD WEERLEGD

Iemand onder het pseudoniem ‘M.S.H. Frankenvrij’ vatte in het VVD partijblad Liberaal Reveil van maart 2007 de argumenten samen die in bepaalde kringen worden gebezigd om de Koran te verbieden. (‘De Koran getoetst aan de westerse beschaving en rechtsorde’) Het artikel leende zich daarom uitstekend voor een antwoord van Madjlis Sultanul Qalam. Dit team van schrijvers van de Ahmadiyya Moslim Djamaat is door Hazrat Khalifatul Masih V (aba) in het leven geroepen en vernoemd naar de titel ‘Koning van de Pen’, waarmee Allah de Beloofde Messias (a) geprezen had. Onderstaand artikel werd gepubliceerd in Liberaal Reveil van juni 2007.

DE HEILIGE KORAN

In zijn betoog over de inhoud en strekking uit de Heilige Koran heeft M.S.H. Frankenvrij het in zijn artikel “De Koran getoetst aan de westerse beschaving en rechtsorde” in Liberaal Reveil van april j.l. kennelijk niet nodig geacht om gehele citaten te gebruiken en ook hun context weer te geven. De citaten uit de Heilige Koran (2:7, 2:90, 2:114, 3:178, 4:151 en 4:56) die Frankenvrij weergeeft om het vermeende primitieve, ongenueanceerde, onverdraagzame, agressieve en haatdragende karakter van de Islam jegens andersdenkenden aan te tonen, hebben betrekking op de afrekening in de hel. Deze verzen worden door Frankenvrij aangehaald om te tonen dat de Islam in deze wereld aanzet tot haat. Hij vergeet hierbij dat ook de Christelijke perceptie (en die van andere geloven) van de hemel en hel het verschil tussen het goede en het kwade is. In het Christendom gelooft men ook dat men wordt beloond in de hemel en gestraft in de hel. Deze verzen worden door Frankenvrij kennelijk aangehaald om de lezers van de domme te houden en zo creëert Frankenvrij een foutieve publieke opinie.

Verder citeert Frankenvrij de verzen 2:190 t/m 193 uit de Koran. Uit dit citaat blijkt duidelijk dat het om verdediging gaat, hetgeen een volstrekt gerechtvaardigde handeling is. Als we het volledige citaat nemen dan zien we; “En strijd voor de zaak van Allah tegen degenen die tegen u strijden, maar overschrijd de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief. En dood hen, waar gij hen ook ontmoet en drijf hen uit, vanwaar zij u hebben uitgedreven; want vervolging is erger dan doden. En bevecht hen niet nabij de heilige moskee, voordat zij u daarin bevechten. Maar indien zij u bevechten, bevecht hen dan – zo is de vergelding van de ongelovigen. Maar als zij ophouden, dan is Allah zeker Vergevensgezind, Genadevol.” (2:191-193)

Uit de citaten van deze drie verzen samen komt duidelijk naar voren dat de Moslims wordt geboden niet als agressors op te treden. Allah gebiedt zelfs “...maar overschrijd de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief”.

Het weglaten van deze woorden en het wel vermelden van de rest van het citaat, geeft aan dat Frankenvrij geen bonafide bedoelingen heeft.

Het is ook nodig, ter verduidelijking van de context, om vers 2:194 te citeren: “En bestrijd hen, totdat er geen vervolging is en de godsdienst alleen voor Allah wordt. Maar indien zij (met strijden) ophouden, dan is er geen vijandelijkheid meer toegestaan, behalve tegen de onrechtvaardigen”.

In het aanhalen van vers 47:4 laat Frankenvrij weer een cruciale zinsnede weg namelijk “...en wanneer de oorlog is opgehouden...”. Dit geeft aan dat dit vers betrekking heeft op een oorlogssituatie. Met het weglaten van deze zinsnede wordt de suggestie gewekt dat er een bloedbad onder ongelovigen moet worden aangericht. Dit is weer een getuigenis van het feit dat Frankenvrij de lezers niet volledig wil informeren.

Ook het citaat van vers 4:104 is door Frankenvrij niet geheel overgenomen. "...Als gij lijdt, lijden zij ook zoals gij lijdt. Maar gij verwacht van Allah, wat zij niet verwachten. En Allah is Alwetend, Alwijs".

Uit deze zinsnede kan worden opgemaakt dat dit alleen geldt in een oorlogssituatie en dat het lijden van de ongelovigen pas toepasbaar wordt als deze de Moslims laten lijden.

Een vertaling van dit vers in het boek "De Filosofie van de Islamitische leer" van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad luidt "verslap niet in het dienen van uw medeschepselen".

Ook bij het citeren van vers 9:14 heeft Frankenvrij het verzaakt om de lezers juiste en volledige informatie te verschaffen. Verzen 9:12 en 9:13 verschaffen een duidelijk beeld van de context. Vers 9:12 luidt: "Maar indien zij na hun verbond hun eden breken en uw godsdienst smaden, bestrijdt dan de leiders van het ongeloof – waarlijk, hun eden zijn niets – opdat zij mogen ophouden".

Vers 9:13 luidt: "Wilt gij een volk niet bestrijden dat zijn eden heeft gebroken en plannen smeedde om de boodschapper te verdrijven en dat het eerste was om tegen u te beginnen? Vreest gij hen? Neen, Allah is het meest waardig, dat gij Hem zoudt vrezen als gij gelovigen zijt".

Om de tegenstelling van de boodschap van Frankenvrij en de ware boodschap van de Koran weer te geven, citeren wij hier vers 9:6. "En als een der afgodendienaren u om bescherming vraagt, schenk hem dan bescherming dat hij het woord van Allah moge horen. Voer hem dan naar de plaats waar hij veilig is. Dit is omdat zij een volk zijn dat niet weet".

Dit vers geeft een uitzonderlijk voorbeeld van hoe beschaafd en wellevend de Koran is jegens ongelovigen. Dit vers is een voorbeeld van tolerantie en liefde voor de medemens.

GEEN DWANG IN DE GODSDIENST

De bewering van Frankenvrij dat de Heilige Profeet Mohammad (vzmh) de Islam met geweld heeft verspreid is in tegenstrijd met de Koran, en onlogisch en historisch gezien onjuist. De Islam verbiedt dwang in geloofszaken, zoals uit de volgende Koranverzen blijkt: "Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, het juiste pad is van dwaling onderscheiden." (2:257). "Laat daarom geloven die geloven wil en niet geloven die niet wil"(18:30)."Indien zij zich afwenden, dan is uw plicht slechts de duidelijke verkondiging ervan" (3:21). "Gij wilt niet aanbidden wat ik aanbid. Derhalve voor u uw godsdienst en voor mij mijn godsdienst" (109:6,7).

"Het is mij geboden rechtvaardig tegenover u te handelen. Allah is onze Heer en Uw Heer. Aan ons onze werken en aan u uw werken. Laat er geen twist tussen u en ons bestaan." (42:16).

Dit zijn slechts enkele van de 400 verzen uit de Koran die duidelijk maken dat er volgens de Islam geen dwang mag zijn in het geloof. (1)

Daarnaast kan geen zinnig mens denken dat de Heilige Profeet Mohammad (vzmh) de Islam met geweld heeft verspreid. Hij was een genade voor de gehele mensheid. Zijn volgelingen groeiden snel in aantal vanwege zijn uitnemende, aantrekkelijke en voorbeeldige karakter en de inherente schoonheid van de Islam. Nadat de leiders van de afgodendienaren beseften dat zij de discussie met de Moslims niet aankonden, probeerden zij de Moslims met geweld tot afgoderij te dwingen en dus niet andersom. Vele onschuldige Moslim mannen en vrouwen werden vanwege hun geloof vervolgd, geboycot en vermoord. Dertien jaar lang heeft de Profeet Mohammad (vzmh) zijn volgelingen aangespoord om geweld niet te vergelden. Hadden de Moslims zulke standvastigheid kunnen tonen als zij onder dwang waren bekeerd?

Bovendien groeide de Islam sneller in vreedstijd dan tijdens de onvermijdelijke zelfverdedigingsoorlogen. Zo groeide het aantal volgelingen van Mohammad tijdens het tweejarige vredesverdrag van Hodaybiyya van 1500 tot 10.000.(2)

Het verkeerde beeld dat Mohammad het geloof met dwang oplegde, werd gecreëerd door de middeleeuwse katholieke kerk, die de kruistochten en de Inquisitie wilde legitimeren met het beeld van een gewelddadige tegenpartij.

L. De Lacy O'Leary schrijft treffend in "Islam at the Crossroads" (1923) op blz. 8: "De geschiedenis maakt het echter duidelijk dat de legende van fanatieke Moslims die door de wereld raasden en met de punt van het zwaard de Islam opdrongen aan veroverde rassen, één van de meest absurde mythen is die historici ooit hebben beweerd."

Het is zelfs zo dat een millennium nadat de Islam de gewetensvrijheid had ingevoerd, in het Christelijke Europa nog ketters werden verbrand onder het motto 'één rijk, één godsdienst'.

HOUDING TEGENOVER TEGENSTANDERS

Hoe op te treden tegen tegenstanders is altijd een belangrijke vraag geweest. Moet men hen met gelijke munt betalen, of moet men zich maar alles laten welgevalen? Dit zijn de twee uitersten, die de mens geen bevrediging kunnen schenken. Natuurlijk kunnen we door toepassing van het eerste onze vijand afschrikken en hopen aldus een einde te maken aan vijandelijkheden.

De tweede handelswijze, hoewel soms goed en nuttig, draagt het gevaar in zich dat wij aldus handelingen van onze vijand aanmoedigen om nog verder aan zijn kwade gezindheid toe te geven. Daarom moeten wij ons bij de keus van een handeling door ons verstand laten leiden.

Wij wijzen hier weer op de geestelijke vooruitgang van de mens. Voor de mensheid, die nog nauwelijks tot oordelen in staat was, voldeed een eenzijdig richtsnoer.

Vandaar het "oog om oog en tand om tand" van Mozes en "Bied de boze geen weerstand" en "Als iemand u op de rechterwang slaat, keer hem dan ook de linker toe" van Jezus (vzmh). De Koran echter moedigt de mens aan om vergevingsgezind te zijn jegens zijn vijanden, maar geeft hem de vrijheid indien hij dit dienstig oordeelt, met gelijke munt terug te betalen, daar soms een soepel optreden de vijand meer innerlijke schade berokkent dan een streng optreden zou kunnen doen. Maar de leidende gedachte hierbij blijft steeds dat vergevingsgezindheid boven vergelding gaat. Hierover lezen wij in de Koran: "Doch de vergelding van het kwade is het daaraan gelijke. Maar wie vergeeft en verbetering voor ogen houdt, zijn loon rust bij Allah. Voorzeker, Hij houdt niet van de onrechtvaardigen. Maar er is geen verwijt tegen degenen, die zich verdedigen nadat hun onrecht is aangedaan. Het verwijt is slechts tegen hen, die mensen onrecht aandoen en ten onrechte in het land opstand veroorzaken. Dezen zullen een pijnlijke straf ontvangen. En hij die geduldig is (d.i. niet vergeldt) en vergeeft, dat is voorzeker een (teken) van een sterk karakter". (42:41-44)

VERGEVENSGEZINDHEID

Vergevingsgezindheid wordt in de Koran als een deugd beschouwd, welke door God zeer wordt bemind. Hoewel het voor de boosdoener opvoedend kan werken, indien men hem met gelijke munt betaalt, moet men toch steeds zijn verbetering als doel in het oog houden. Het betrachten van vergevingsgezindheid kan pas dan als goed worden aangemerkt als men dit met verstand en naar de omstandigheden verricht, dus zo, dat de boosdoener dit niet voor laksheid of lafheid aanziet. Eenzijdigheid is bij de verhouding met tegenstanders verkeerd. De Koran laat ieder mens vrij om de juiste middenweg te kiezen, waardoor zijn verantwoordelijkheidsgevoel wordt ontwikkeld.

Wij lezen hierover als volgt: "Wedijver met elkaar in het vragen om vergiffenis van uw Heer en om het Paradijs, welks uitgestrektheid de hemelen en de aarde is, bereid voor de godvrezenden. Zij, die in voorspoed en in tegenspoed weldoen en zij, die toorn onderdrukken en mensen vergeven, voorzeker, Allah heeft hen, die goedgevoelend lief". (3:134,135). Verder: "Neig u tot vergiffenis en spoor tot vriendelijkheid aan en wend u van de onwetenden af". (7:200)

"En indien gij vergeldt, doe dit dan naar mate u onrecht werd aangedaan; maar als gij geduld toont (d.i. niet vergeldt), dan is dat voorzeker het beste voor degenen die geduldig zijn."

"En wees geduldig, voorwaar uw geduld is alleen met de hulp van Allah (mogelijk). En treur niet over hen (ongelovigen), noch maak u ongerust over hun plannen. Voorwaar Allah is met degenen, die (God) vrezen en goedgevoelend." (16:127-129)

DOOR VERKEERDE INFORMATIE WORDEN LEZERS MISLEID

Had men mogen gissen waarom de auteur juist het pseudoniem "Frankenvrij" heeft gebruikt, dan zou, alhoewel dit niet noodzakelijkerwijze zo dient te zijn, men een aanknopingspunt kunnen vinden in de strekking van het artikel en de rode draad die er doorheen loopt. De auteur vergelijkt de Heilige Profeet Mohammad (vzmh) met Karel de Grote, de koning der Franken en keizer vanaf 800 na Chr., die de Saksen onder dwang bekeerde tot het Christendom. De auteur spoort aldus het Westen aan zich te bevrijden van de hedendaagse "Franken", de Moslims. Het merkwaardige hiervan is, dat door het aanhalen van een van zijn grote inspiratiebronnen, de politiek denker van Italië, Niccolo Macchiavelli (1469-1527), de auteur zich schuldig maakt aan gewetenloze machtspolitiek. Het was immers Macchiavelli, die in de Verhandelingen over de eerste tien boeken van Titus Livius schreef: "Waar het voortbestaan van het vaderland op het spel staat, mag het geen punt van discussie zijn of iets rechtvaardig of onrechtvaardig, menselijk of wreed, eervol of vernederend is. Dan dient men resoluut te kiezen voor de oplossing die het voortbestaan garandeert en de vrijheid instandhoudt." In werkelijkheid is de auteur een instrument om een immense kloof te creëren tussen de Moslims en de niet-Moslims, en door Moslims te beschuldigen van geweld en haat jegens de ongelovigen, door ze te vergelijken met de Nationaal-Socialisten in het verleden, voorziet hij zich van allerlei middelen om juist de oude lijn van haat van het Westen tegenover andersdenkenden voort te zetten. Dit wordt eveneens belichaamd door het feit dat door hem (waarschijnlijk beoogd) de volgende passages uit het Evangelie niet worden vermeld: "Denk niet dat ik ben gekomen om op aarde vrede te brengen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard."(Mattheüs 10:34) en "Maar wie nu een geldbuidel heeft, moet die meenemen, evenals zijn reistas, en wie er geen heeft moet zijn mantel verkopen en zich een zwaard aanschaffen."(Lukas 22:36)

Het Christendom heeft zich reeds vanaf het Concilie van Nicea in 325 na Chr. in werkelijkheid als staatsgodsdienst zelden bekommerd om de grondbeginselen van nederigheid, liefde en broederschap tegenover andersdenkenden. Denk bijvoorbeeld in het historische kader aan het feit hoe Joden zijn behandeld in het "Christelijke Westen", enz.

De Islam is de goddelijke wet, die de heiligheid van het leven, eigendom en eer van het individu waarborgt; de religie die haar oordeel velt door middel van rechtvaardigheid en die het individu wijst op ethische factoren als schaamte, bescheidenheid, kuisheid, trouw, sympathie, respect, zachtmoedigheid, nederigheid, waarheidslievendheid, tolerantie, genegenheid, enz.

Het zijn enerzijds de onwetende geestelijken onder de Moslims en ook onder Christelijke missionarissen, die door de Moslims als geleerden werden beschouwd, en de Westerse media anderzijds, die misbruik hebben gemaakt van hun bekwaamheden door Islamitische teksten niet in hun historische context te plaatsen en te laten onderzoeken.

Dit heeft als gevolg dat religieuze teksten uit hun verband worden gerukt, waardoor een gedeelte van de onverlichte massa onder de mensen wordt getransformeerd tot oppervlakkige, weinig

denkende, bloeddorstige fanatiekelingen. Dit wordt overigens onzes inziens wel op bijzonder plastische wijze geïllustreerd door het feit dat de schrijver kennelijk niet zonder pseudoniem zich frank en vrij kan uiten. Het feit dat een politieke partij die aldoor de scheiding tussen kerk en staat propageert het artikel van Frankenvrij met verkeerde informatie over de Islam plaatst in het blad Liberaal Reveil lijkt naadloos te passen in deze strategie.

De leer van de Islam tracht vrede te bevorderen op de best mogelijke wijze. Het geloof is een zaak van het hart. Wie kan met het zwaard het hart van iemand winnen? In het begin werden de Moslims van Mekka vervolgd, maar zij droegen dit in lijdzaamheid. Uiteindelijk emigreerden ze naar Medina en ook daar werden de Moslims vervolgd door de ongelovigen en tot veldslagen gedwongen. Het was daarom noodzakelijk de vijand te bestrijden ter verdediging van de vrijheid van het geweten en de vrijheid van het geloof. Dit zijn namelijk fundamentele rechten van de mens. M.b.t. strijd kan het volgende Koranvers worden aangehaald: "Toestemming om te vechten is gegeven aan degenen tegen wie gevochten wordt, omdat hun onrecht is aangedaan, voorzeker, Allah heeft de macht hen bij te staan, degenen die ten onrechte uit hun huizen werden verdreven alleen omdat zij zeiden: "Onze Heer is Allah.". En indien Allah sommige mensen niet met behulp van anderen tegenhield, zouden ongetwijfeld kloosters, kerken, synagogen en moskeeën, waarin dikwijls de naam van Allah wordt herdacht, afgebroken zijn. Allah zal ongetwijfeld degene ondersteunen die Hem helpt - Allah is inderdaad Sterk, Almachtig." (22:40-42)

Dhr. Frankenvrij, die vol lof is over het Christendom, zou moeten weten dat weliswaar het de metgezellen van de Profeet Mohammad (vznh) waren, die de "wandelende uitspraken" van Jezus op aarde waren, zoals beschreven in de volgende passage uit het Evangelie: "Bedenk wel, ik zend jullie als schapen onder de wolven." (Mattheüs 10:16)

GEDRAG VAN EEN MOSLIM TEGENOVER EEN MOSLIM EN EEN NIET-MOSLIM

Zoals men in het Westen Islamofoben heeft, zo heeft men in de moslimwereld extremisten die aansturen op een 'botsing der beschavingen'. Om die confrontatie mogelijk te maken, schilderen zij de ander af als de grote vijand.

Zo krijgt de Islam in het Westen etiketten opgeplakt als onverdraagzaam, fanatiek, gewelddadig, achterlijk, despotisch, extremistisch, kortom, een model dat in alles geacht wordt de antithese te zijn van het 'moderne, vrije Westen', en dat daardoor als een bedreiging wordt gevoeld. In de moslimwereld proberen sommige groeperingen het Westen als 'de grootste bedreiging ooit voor de Islam' af te schilderen. Dit leidt beiderzijds tot een fobie.

Een fobie is een irreële angst, een emotie die niet op feiten berust, maar waarin de werkelijkheid verloren is gegaan. Het wegnemen van een fobie vereist het herstellen van de band met de werkelijkheid. Dit vergt onderzoek naar de ware aard van de ander.

Hoe men moet omgaan met niet-moslims wordt in de Koran vermeldt in het volgende vers: "Allah verbiedt u niet, degenen die niet tegen u om de godsdienst hebben gevochten, noch u uit uw huizen hebben verdreven, goed te doen en rechtvaardig te behandelen. Voorzeker, Allah heeft de rechtvaardigen lief." (60:9) (3)

Het daarop volgende vers verduidelijkt: "Maar Allah verbiedt u vriendschap te betonen aan degenen die tegen u gevochten hebben om de godsdienst, en die u uit uw huizen hebben verdreven of geholpen hebben u te verdrijven. En wie hun ook vriendschap aanbiedt, dezen zijn de boosdoeners.". (60:10)

Het lijkt nogal logisch dat de Koran adviseert geen vriendschapsbanden aan te gaan met diegenen die Moslims omwille van hun geloof vervolgen. Een Koranvers m.b.t. rechtvaardigheid tegenover niet-moslims is: "O gij die gelooft, wees voorstanders van rechtvaardigheid, getuigen voor Allah, zelfs al was het tegen uzelf, of ouders en verwanten. Hetzij rijk of arm, Allah is beter dan beiden.

Volg niet de begeerten, opdat gij niet onrechtvaardig zult zijn. En als gij de waarheid omzeilt of u ervan afwendt, Allah is goed op de hoogte van wat gij doet". (4:136)

Zo hadden, ten tijde van de 2de Kalief Umar bin al-Khattab, enkele Moslims een stuk land gestolen van een Jood en erop een moskee gebouwd. Dit was een duidelijke schending van de rechten van de Jood. Umar gaf hierop het bevel de moskee te slopen en het land terug te geven aan de Jood. Echter, zelfs tegenover diegenen die de Islam vijandig gezind zijn, wordt mildheid voorgeschreven, en de Moslims wordt aangeraden hoop te koesteren, want: "Het is mogelijk dat Allah liefde zal kweken tussen u en diegene van hen met wie gij in vijandschap verkeert; want Allah is Almachtig en Allah is Vergevensgezind, Genadevol." (60:8).

De gemeenschap van Moslims wordt in de Koran getypeerd als een "gemeenschap van de middenweg". Extremisten worden te allen tijde geschuwd, ook in hun verhouding tot mensen die vijandig staan tegenover de Islam. De voorschriften over hoe men met burenen moet omgaan, zijn dan ook van toepassing op niet-islamitische burenen.

Ibn 'Umar en Aisha vertellen, dat de Heilige Profeet Mohammad (vzvh) zei: "Gabriël bleef me vermanen over de rechten van burenen tot ik geneigd was te geloven, dat hij hun erfrecht zou geven." (Bukhari)

Er wordt een beloning in het vooruitzicht gesteld voor een Moslim die geduldig een lastige buur verdraagt: "De Boodschapper van God zei: Er zijn er drie die God liefheeft... (een van hen is) hij die een buur heeft die hem stoort, maar die dat geduldig verdraagt tot ze gescheiden worden door de dood of tot een van hen verhuist". (Uitspraak van de Profeet Mohammad (vzvh), in Musnad Ahmad, gemeld door Abu Darr)

Regelmatig beveelt de Koran in alle toonaarden zijn lezers, zich alle goede eigenschappen eigen te maken en in praktijk te brengen.

CONCLUSIE

In dit artikel hebben wij getracht de stelling te weerleggen dat de Koran moet worden verboden op grond van het feit dat deze geweld gebiedt tegen ongelovigen en dat de profeet dit in praktijk bracht. Ook is hierdoor de stelling dat de Moslims hierin de profeet moeten volgen omdat zij anders huichelaars zouden zijn, niet langer onderbouwd.

Wij menen te moeten concluderen dat het artikel van de anonieme schrijver niet bijdraagt aan een beter begrip en een betere verstandhouding tussen Moslims en niet-Moslims. Het verscherpt integendeel de tegenstellingen.

De genoemde vermeende oproep tot primitief, ongenueanceerd, onverdraagzaam, agressief en haatdragend gedrag jegens andersdenkenden komt zoals wij hebben getracht aan te tonen in de Heilige Koran niet voor.

Ook passages die oproepen tot moord en doodslag tegen niet-Moslims zijn vreemd aan de Islamitische leer. Bij strijd gaat het steeds om verdediging, niet om een aanval. Nooit is sprake van agressie. De verspreiding van dit soort opvattingen is onverantwoord, onjuist, en versterkt de vooroordelen betreffende een gewelddadige Islam. Waarom worden gewraakte passages niet beoordeeld naar de context en de achtergronden?

Waarom moeten tegenstanders van de Islam aan Moslims een door eerstgenoemden geredigeerd Heilig Boek voorleggen? Alle normen van historisch en religieus besef lijken hier te zijn verdwenen. De oproep om een legale versie van de Heilige Koran samen te stellen is volstrekt verwerpelijk.

Publicatie van het artikel draagt niet bij aan discussie en overleg, maar kapt deze eerder af.

Overleg dient altijd gebaseerd te zijn op het vrijelijk presenteren en verklaren van de normen en ideeën van de aan het overleg deelnemende partijen.

Indien bij voorbaat de normen van een van de deelnemers door andere deelnemers worden gemuteerd zonder hiervoor gezag te hebben, vervalt het fundament voor overleg.

- (1.) Muhammad Zafrullah Khan, Punishment of apostacy in Islam p.58, London Mosque
- (2.) Muhammad Zafrullah Khan, Muhammad: Seal of the prophets, Routledge & Kegan Paul, 1980
- (3.) De Heilige Koran, met Nederlandse vertaling, uitgave van Ahmadiyya Moslim Djamaat, vierde editie.

PERSONALIA

Majlis Sultan-ul-Qalam is een afdeling binnen de Ahmadiyya Moslim Djamaat die tot taak heeft te reageren op negatieve publiciteit over de Islam en de goede inherente kwaliteiten van de Islam te belichten.

Majlis Sultan-ul-Qalam
Oostduinlaan 79
2596 JJ Den Haag
info@ahmadiyya-islam.nl

Contactpersoon:

Ahmad Said Ikhlaif
(Coördinator Madjlis Ansar Sultan-ul-Qalam)